

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 96:

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af nærhedsprincippet.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL).
(Fremsat 23/2 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Spørgsmålet om nærhedsprincippet behandles i regeringens forhandlingsgrundlag til regeringskonferencen 1996. Lad mig citere de relevante afsnit:

»Den danske regering går ind for en styrket anvendelse af nærhedsprincippet. Hvad kan bedst løses i EU, og hvad løses bedst nationalt? Der må ikke ske forringelser af allerede opnåede resultater på f.eks. miljøbeskyttelsesområdet.«

og videre:

»Den danske regering vil arbejde for en præcisering af nærhedsprincippet. Dette kan eksempelvis ske ved i de enkelte artikler udtrykkeligt at angive, hvad EU kan vedtage. De fleste beslutninger træffes bedst tæt ved borgerne. Der er behov for en klar fordeling af opgaver mellem EU og medlemsstaterne.«

Regeringen vil altså ikke som foreslået af Enhedslisten lade sig nøje med i EU at arbejde for, at nærhedsprincippet gennemføres i overensstemmelse med den nu mere end tre år gamle Edinburgh-Afgørelse. Tværtimod vil regeringen på regeringskonferencen arbejde for, at nærhedsprincippet styrkes og præciseres også i forhold til Edinburgh-Afgørelsen.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Jacob Buksti (S):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg finder det noget besynderligt her i dag at skulle tage stilling til et beslutningsforslag, der efter selve forslaget korte tekst opfordrer regeringen til i EU at kræve nærhedsprincippet gennemført, og hvor det fremgår af de temmelig omfattende og stærkt unionskritiske bemærkninger til forslaget, at det skal ske på en sådan måde, at dets anvendelse og indhold bringes i overensstemmelse med de løfter, som blev givet til den danske befolkning forud for folkeafstemning den

18. maj 1993, hvilket forslagsstillerne mener at kunne påvise ikke er tilfældet i dag.

Når jeg finder det besynderligt, skyldes det, at det i den danske regerings forhandlingsoplæg til EU's regeringskonference, hvorfra der også blev citeret af udenrigsministeren, hedder:

»Den danske regering går ind for en styrket anvendelse af nærhedsprincippet. Hvad kan bedst løses i EU, og hvad løses bedst nationalt? Der må ikke ske forringelser af allerede opnåede resultater på f.eks. miljøbeskyttelsesområdet.

Den danske regering vil arbejde for en præcisering af nærhedsprincippet. Dette kan eksempelvis ske ved i de enkelte artikler udtrykkeligt at angive, hvad EU kan vedtage. De fleste beslutninger træffes bedst tæt ved borgerne. Der er behov for en klar fordeling af opgaver mellem EU og medlemsstaterne.«

Sådan står der faktisk i regeringens forhandlingsoplæg, og det ved forslagsstillerne udmærket. Det dækker helt Socialdemokratiets holdning, og det gør det fortsat, når vi nu må afvise Enhedslistens forslag.

Vi kan ikke støtte Enhedslistens forslag, fordi vi finder det utidigt i forhold til den proces, der netop er startet, og fordi der tydeligvis er tale om blot at markere Enhedslistens indfaldsvinkel, som hviler på en dybt rodfæstet unionsmodstand, en modstand, som Socialdemokratiet ikke kan deltage i, hvilket ikke er udtryk for, at vi ikke mener, at der skal gennemføres forbedringer i det eksisterende samarbejde med vægt på større åbenhed, mere nærhed og demokrati.

Det mener vi er dækket af regeringens forhandlingsoplæg, og vi er sikre på, at det vil vi få rig lejlighed til at vende tilbage til, når resultaterne af regeringskonferencen til sin tid skal diskuteres.

Charlotte Antonsen (V):

I Venstre er vi enige i, at nærhedsprincippet skal styrkes, og vi så også gerne, at man på regeringskonferencen nåede frem til et egentligt kompetencekatalog, så man på forhånd kan se, hvad der er et EU-anliggende, og hvad der er et nationalt anliggende.

Men Enhedslistens forslag duer ikke. Man kan ikke kræve noget. Når man er 15 lande, der skal blive enige, må man forhandle, man må bøje sig mod hinanden; ellers kan man ikke nå noget resultat.